

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№9-10 (2885-2886)

Середа,
30 квітня 2014 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

■ ЗІ СВЯТОМ!

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!

Велика Перемога навечно вписана в героїчний літопис нашої країни. Змінюються покоління, але не зникне подяка й глибока повага людей перед подвигом ветеранів-фронтовиків, серед яких є й наші співробітники.

Ви пройшли кризу найважчі випробування суворого воєнного часу. Низький уклін Вам, фронтовики, що вистояли й перемогли в тій запеклій, кровопролитній війні. Ми свято шануємо пам'ять тих, хто не повернувся з поля бою, захищаючи Батьківщину, і сумуємо за тими, хто покинув нас уже в мирний час. Світла їм пам'ять!

Зі святом Вас, шановні ветерани! Для всіх нас, і особливо для молоді, Ви є прикладом беззаперечної любові до Вітчизни. Сьогодні нам дуже потрібен Ваш досвід, відвага та мужність для збереження цілісності країни та її єдності. Щиро бажаю Вам міцного здоров'я, благополуччя й довголіття! Нехай небо над нашою Батьківщиною завжди буде мирним!

Володимир Лісовий, ректор університету

■ «ОСВІТА СЛОБОЖАНЩИНИ»

2-4 квітня для абітурієнтів у Палаці спорту відбулася VI спеціалізована виставка з міжнародною участю «Освіта Слобожанщини» (спецекспозиція «Кібер-простір»).

Запрошені могли ознайомитися з перспективами подальшого навчання та обрання майбутньої професії. Молоді люди та їх батьки поспілкувалися з представниками вищих навчальних закладів Харкова, Києва, Одеси, Полтави, а також Ізраїлю, Канади, Німеччини, Польщі та ін., отримали консультації щодо особливостей зарахування і переваг навчання у конкретному закладі.

Харківський національний медичний університет взяв участь у роботі міжнародної виставки та отримав диплом учасника.

■ МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

ПРАГНЕННЯ ДО СПІВРОБІТНИЦТВА

28 березня Харківський національний медичний університет відвідав Надзвичайний та Повноважний Посол Палестини в Україні пан Мохаммед Аль-Асаад.

Вітаючи пана Посла в нашому університеті, проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов висловив прагнення до співробітництва, розповів про традиції підготовки іноземних фахівців, а також наголосив на головному завданні нашого ВНЗ – підвищенні якості освітнього процесу. У свою чергу, пан Мохаммед Аль-Асаад подякував за надану можливість відвідати університет, відомий далеко за межами нашої країни, та зазначив, що для Палестини освіта є головним пріоритетом, тому знання, отримані палестинськими студентами у медичному університеті, надважливі для їх держави.

Протягом зустрічі були обговорені питання щодо двостороннього співробітництва, розвитку дружніх відносин між Україною та Палестиною, а також стосовно перебування в Україні палестинських студентів і виконання ними вимог навчального процесу в ХНМУ.

■ МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

У ДАВНІХ ТРАДИЦІЯХ ДРУЖБИ

12 квітня Харківський національний медичний університет відвідав Перший секретар Посольства Республіки Індія в Україні пан Шрі Ранбир Сінгх Санду.

До програми візиту високого гостя входила зустріч зі студентами – громадянами Індії, під час якої були обговорені питання щодо перебування іноземних студентів у місті Харкові, а також навчальний процес у нашому університеті.

Пан Шрі Ранбир Сінгх Санду зустрівся з керівництвом медичного університету, зокрема з ректором Володимиром Лісовим. Володимир Миколайович привітав почесного гостя у стінах найстарішого навчального медичного закладу України, який у наступному році святкуватиме 210-у річницю зі дня заснування. Ректор університету нагадав про давні традиції дружніх відносин, які існують між нашими країнами протягом багатьох років, та запевнив, що в університеті створені всі умови для того, щоб іноземні громадяни почували себе комфортно.

У ході зустрічі були обговорені питання стосовно двостороннього співробітництва та розвитку дружніх відносин між Україною й Індією, а також питання безпечного перебування в Україні студентів з Індії, які навчаються у ХНМУ.

■ ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

О СПОРТ, ТЫ – МИР!

12 квітня у Харкові відбувся наймасштабніший марафон за часів незалежної України, в якому взяли участь понад 10 тис. спортсменів із 16 країн. У нашому місті вже склалася добра традиція залучати студентів-волонтерів до проведення великих заходів, до того ж спорт завжди йде пліч-о-пліч з медициною.

Отже, за підтримки Координаційної ради студентського самоврядування було сформовано дві групи волонтерів: перша займалася координацією спортсменів на маршрутах, друга допомагала черговим лікарям у наданні першої медичної допомоги. Усього у волонтерській місії взяли участь близько 25 студентів ХНМУ, серед яких були не тільки українські хлопці та

дівчата, але й їх зарубіжні колеги з Туркменістану, Індії та Лівії. Іноземці-волонтери дуже зацікавили харківські ЗМІ: наступного дня Інтернет-ресурси та газети рясніли світлинами наших активістів. Особливу активність виявили майбутні педіатри, студенти I і IV курсів III медичного факультету.

За 5 годин чергування роботи вистачило всім: завдяки нашим студентам кожен марафонець відчував турботу та безпеку.

Особливу подяку хочеться висловити Ахмету Джораєву (VI факультет з підготовки іноземних студентів) та Сергію Сендецькому (II медфакультет) за допомогу в організації волонтерів-медиків.

Дар'я Кузнецова

ВІТАЄМО ПРИЗЕРІВ
ХАРКІВСЬКОГО
МАРАФОНУ!

За результатами Міжнародного Харківського марафону студентка I медичного факультету нашого університету Дар'я Гнатковська посіла II місце на дистанції 3 км, студент IV медичного факультету Захар Тітов став 5-м у чемпіонаті України з парамарафону (21 км) серед молоді.

УРОЧИСТЕ ВШАНУВАННЯ ПАРАОЛІМПІЙЦІВ

22 березня відбулося урочисте нагородження харківських параолімпійців, які завоювали 12 медалей у Сочі. Почесні відзнаки особисто вручав Харківський міський голова Геннадій Кернес.

Долучились до заходу і студенти нашого університету. За підтримки Координаційної ради студентського самоврядування, а також Департаменту в справах сім'ї, молоді та спорту була організована група волонтерів, яка мала

супроводжувати гостей та особисто спортсменів до місця проведення урочистостей.

Особливе завзяття виявили студенти з Туркменістану, для них це був унікальний досвід волонтерської роботи. Як винагороду всі отримали можливість сфотографуватися з гордістю Харківщини — параолімпійськими чемпіонами.

Координаційна рада студентського самоврядування

КАЛЕНДАР ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА II КВАРТАЛ 2014 РОКУ

4 квітня — 95 років від дня народження **Валентина Георгійовича Почепцова** (04.04.1919–1994), доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри факультетської терапії ХМІ (1965–1982), декана лікувального факультету (1966–1971).

5 квітня — 85 років від дня народження **Вадима Сергійовича Толузова** (05.04.1929–15.05.1991), відомого вченого-хірурга, завідувача кафедри дитячої хірургії ХМІ (1970–1991).

22 квітня — 215 років від дня народження **Олександра Савича Венедіктова** (22.04.1799–1882), професора анатомії Харківського університету, завідувача кафедри анатомії, фізіології, судової медицини та судової поліції (1829–1835).

14 травня — 120 років від дня народження **Олександра Ілліча Черкеса** (14.05.1894–25.09.1974), академіка АМН СРСР, заслуженого діяча науки УРСР (1946), фундатора нових наукових напрямків у фармакології і токсикології, завідувача кафедри фармакології ХМІ (1930–1944).

30 травня — 120 років від дня народження **Олександра Захаровича Цейтліна** (30.05.1894–17.03.1985), доктора медичних наук, професора, завідувача кафедр загальної (1933–1941) та факультетської хірургії (1941–1970) ХМІ.

2 червня — 120 років від дня народження **Олександра Даниловича Певзнера** (02.06.1894–07.07.1970), доктора медичних наук, професора, першого завідувача кафедри дитячих інфекційних хвороб ХМІ (1945–1964).

16 червня — 110 років від дня народження **Віри Федорівни Матвєєвої** (16.06.1904–1979), завідувача кафедри акушерства та гінекології ХМІ (1953–1969).

30 червня — 125 років від дня народження **Олександра Васильовича Мельникова** (30.06.1889–27.05.1958), академіка АМН СРСР (1948), заслуженого діяча науки РФСР (1943), завідувача кафедр оперативної хірургії і топографічної анатомії (1923–1930), загальної хірургії (1930–1932), госпітальної хірургії (1933–1939) та факультетської хірургії (1939–1940) ХМІ, організатора першого в СРСР онкологічного диспансеру (1928).

ВІКОВІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ КІСТКОВО-М'ЯЗОВОЇ СИСТЕМИ

10–11 квітня в ХНМУ під егідою Української асоціації остеопорозу, Української асоціації менопаузи, андропаузи та захворювань кістково-м'язової системи, ДУ «Інститут геронтології ім. акад. Д.Ф.Чеботарьова НАМН України» та Харківського національного медичного університету відбулася науково-практична конференція з міжнародною участю «Вікові аспекти захворювань кістково-м'язової системи».

Захворювання кістково-м'язової системи є серйозною мультидисциплінарною проблемою для бюджету охорони здоров'я у багатьох країнах світу. Ураховуючи саме мультидисциплінарність патології, на конференції були обговорені питання, що цікавлять лікарів багатьох спеціальностей, а саме: сімейних лікарів, терапевтів, педіатрів, гінекологів, травматологів, ревматологів та рентгенологів. Добре відомо, що такі серйозні захворювання, як остеопороз і остеоартроз, призводять до значного погіршення якості життя людей похилого та старечого віку, проте джерела формування патології дорослої людини закладаються в дитячому віці. Не стали винятком і захворювання кістково-м'язової системи.

У своїх доповідях відомі фахівці розповідали про сучасні фактори ризику розвитку вторинного остеопорозу та його ускладнень в Україні, було показано регіональні особливості розвитку багатьох захворювань кістково-м'язової системи

як у пацієнтів дитячого віку, так і у дорослих, наведені нові методи діагностики та висвітлені диференційовані підходи щодо їх застосування в умовах амбулаторних і стаціонарних закладів охорони здоров'я, визначено роль даних методів у моніторингу структурно-функціонального стану кісткової тканини під впливом лікування. Особливий інтерес викликали доповіді відомих професорів щодо сучасних медикаментозних, хірургічних і немедикаментозних методів лікування, також було показано переваги та особливості застосування окремо кожного з методів або в комплексі; нові сучасні підходи до профілактики та корекції структурно-функціонального стану кісткової тканини залежно від наявності супутньої патології, віку та статі. Таким чином, конференція стала яскравим прикладом співробітництва лікарів різних спеціальностей у вирішенні однієї проблеми.

Користуючись нагодою, ми хотіли б привітати професора Владислава Володимировича Поворознюка, який є головою Української асоціації остеопорозу, Української асоціації менопаузи, андропаузи та захворювань кістково-м'язової системи, з нагородою Комітету національних товариств (CNS) Міжнародної асоціації остеопорозу й Асоціації клінічних наслідків остеопорозу та остеоартрозу за значний внесок та особливі досягнення у розвитку національних асоціацій.

О.В. Охалкіна, професор кафедри пропедевтики педіатрії № 1

КОНФЕРЕНЦІЯ БАКАЛАВРІВ

ГОЛОВНЕ — ЦЕ НАВЧАННЯ ПРОТЯГОМ УСЬОГО ЖИТТЯ

У 2007 р. в ХНМУ розпочалася підготовка бакалаврів за спеціальністю «Лабораторна діагностика», а в 2013 р. наш університет отримав ліцензію на підготовку спеціалістів за освітньо-кваліфікаційним рівнем «магістр» з цієї спеціальності. Таким чином, медичний університет має право надавати повну вищу освіту зі спеціальності «Лабораторна діагностика». Саме це дало змогу більш активно залучати студентів — майбутніх бакалаврів до наукової роботи.

Для студентів — майбутніх спеціалістів участь у кафедральних гуртках СНТ звичне явище. Через гуртки студентського наукового товариства пройшли майже всі професори та викладачі медичного університету. Тому за ініціативою деканату та вченої ради IV медичного факультету було запропоновано проведення наукової конференції зі студентами випускних курсів бакалаврату «Лабораторна діагностика» університету та базового медичного коледжу № 1 м. Харкова.

Така студентська міжкафедральна науково-практична конференція відбулася 8 квітня. Вона була присвячена 210-й річниці зі дня заснування ХНМУ та 85-й річниці від дня народження професора А.Я. Циганенка, який очолював кафедру мікробіології, вірусології та імунології з 1971 до 2012 р. Одним із основних напрямків наукової діяльності А.Я. Циганенка було вивчення молекулярних механізмів дії антибіотиків та подолання антибіотикорезистентності й антибіотико залежності бактерій. Тому тематикою конференції обрано найважливіше на сучасному етапі — «Антибіотикорезистент-

ність. Сучасний погляд на проблему та шляхи подолання».

В організації і проведенні наукового заходу взяли участь кафедри мікробіології, вірусології та імунології, фармакології та медичної рецептури й Харківський базовий медичний коледж № 1.

Відкрив конференцію проректор з наукової роботи професор Валерій М'ясоєдов, який наголосив на актуальності зазначених ключових проблем сучасної медицини. Також Валерій Васильович у зверненні до учасників заходу підкреслив важливість формування наукового світогляду для молодих фахівців: «Концепція, що реалізується зараз у системі медичної освіти, має девіз: «Головне — це навчання протягом усього життя».

Роботу конференції продовжили доповіді, підготовлені учасниками наукового форуму. Завідувач кафедри фармакології та медичної рецептури професор Тетяна Звягінцева, підсумовуючи сказане, запропонувала зробити таку конференцію щорічною, а декан IV медич-

ного факультету, завідувач кафедри мікробіології, вірусології та імунології професор Валерій Мінухін вручив доповідачам сертифікати учасників конференції.

Т.М. Замазій, доцент кафедри мікробіології, вірусології та імунології

Эпонимы в анатомии человека

(Из книги «Эпонимы в анатомии человека» под ред. проф. Н.А. Волошина)

Plicae spirales tunicae mucosae

ductus cystici — складки Гейстера

Лоренц Гейстер (Lorenz Heister) (1683–1758) — німецький анатом і хірург. Роботал с Фредериком Руйшем, був професором анатомії в Амстердаме. Позже став професором анатомії і хірургії в Альтдорфському університеті, що возле Нюрнберга, а после — в Гельмштадте. Его учебник «Хірургія» переведен на семь языков, по нему вплоть до 1838 г. занимались в Вене.

Ansa nephroni — петля Генле

Фридрих Генле (Friedrich Gustav Jacob Henle) (1809–1885) — німецький анатом і фізіолог. Был профессором анатомии и физиологии в университете Цюриха. Кроме того, известен как великопеленый лектор, поэт и прекрасный музыкант: играл на скрипке, виолончели и альте.

ПОЗДРАВЛЯЕМ С ЮБИЛЕЕМ!

ИСТОРИЯ КАФЕДРЫ — ЭТО БИОГРАФИИ ЛЮДЕЙ

Пролетело пять лет — и опять юбилей.
Мы подводим итоги, приглашаем гостей.
Говорим мы о том, что пришлось пережить
И гордимся всем тем, что смогли мы достичь.

Методички, статьи — разве все перечесать,
Конференции, тезисы, новый курс «Этикет»...
За рубеж выезжали, представляли себя
И, конечно, на деле, а не только в словах.

Помним всех, кто работал когда-то у нас,
Помним всех, кто держал эстафету в руках,
Помним тех, кто нам ее передал —
Память вечна, и мы ее носим в сердцах.

Будем снова искать вместе суть бытия —
Со студентами спорить, открывать им глаза
На смысл жизни, на место свое на земле,
Чтобы совесть и честь не попрали в беде.

Чтоб надежду и веру носили в душе,
Патриотами были всегда и везде,
Чтоб любили свой дом и родителей в нем,
Украиной гордились, несмотря ни на что.

Будем верить и жить, сохраняя себя,
Будем счастье дарить родным и друзьям,
И надеяться будем, что Бог нас хранит,
И счастливое будущее у нас впереди.

Алла Алексеенко

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Университетская летопись

Практически в каждом высшем учебном заведении нашего города существует вузовская многотиражка. Редакторы газет и их коллективы тесно сотрудничают между собой, и эта совместная работа натолкнула на мысль о создании городского конкурса-форума университетских газет «Літопис».

21 марта состоялся юбилейный V конкурс, на котором наша газета стала победителем в двух номинациях: «Спадкоємність поколінь: від минулого до сучасності» и «За активне залучення студентів до журналістської діяльності». Обладателем главного приза конкурса стала газета «Автомобіліст».

Подведение итогов проходило на базе Харьковско-го национального автомобильно-дорожного университета. Увлекательную экскурсию в лабораторию скоростных автомобилей для гостей провел Александр Чернышов — лидер команды ЛСА ХАДИ. В ходе экскурсии мы узнали, что более чем за полвека коллектив лаборатории создал 34 проекта гоночных, спортивных, рекордно-гоночных и туристических автомобилей. Спортсмены ХНАДУ установили 42 рекорда, 16 из которых превышают мировые достижения.

Виктория Захаревич

55 лет в жизни кафедры — уважаемый возраст по человеческим меркам. Предыстория и самостоятельная история кафедры философии складывалась в непростые годы. И прежде всего, это истории и биографии тех людей, которые ее создавали.

В разные периоды кафедрой руководили доценты Л.В. Сохань, И.А. Устинов, И.Е. Смирнов, В.Г. Левчук — каждый из них закладывал лучшие традиции, которые продолжают и по сегодняшний день. Во все периоды своей деятельности кафедра чутко реагировала на происходящие события, сохраняя при этом свое видение, развивая принципы гуманизма и формируя мировоззрение будущих врачей.

Современный этап развития кафедры определяется успешной деятельностью ее коллектива по многим направлениям. Сегодня здесь работают семь преподавателей: профессора А.П. Алексеенко, Е.И. Карпенко, доценты О.А. Марущенко, Ю.С. Седея, Л.А. Гончаренко, ассистенты В.В. Дейнека и Л.И. Насонова.

Несмотря на свою немногочисленность, коллектив кафедры обеспечивает требуемый уровень учебного процесса качественной учебно-методической базой, а также проводит соответствующую научно-исследовательскую и воспитательную работу. Преподаватели активно готовят учебно-методические пособия, учебные пособия с грифами МОН и МОЗ Украины, публикуют статьи, тезисы, выступают на конференциях различного уровня, в том числе и зарубежных.

Стало традицией проведение ежегодной конференции преподавателей, молодых ученых, аспирантов и студентов, посвященной актуальным вопросам философии и медицины. Достижения неоспоримы, и они нацеливают наш коллектив на дальнейшую плодотворную работу.

А.П. Алексеенко, заведующая кафедрой философии, профессор

СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

МОЛОДІ ЗНАВЦІ

28 березня на базі Медичного інституту Сумського державного університету відбулася підсумкова науково-практична конференція II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з напряду «Профілактична медицина».

Загалом конкурсна комісія розглянула 49 студентських наукових робіт, що надійшли з 16 вищих навчальних закладів України, а також роботу студентів медичного факультету Белгородського державного університету Російської Федерації (поза конкурсом). На підсумковій конференції виступили представники 11 українських вишів, у тому числі від Харкова, Львова, Києва, Полтави, Сум, Запоріжжя, Донецька, Дніпропетровська.

Мені випала честь представляти наш університет на цьому науковому форумі. Я отримала диплом II ступеня за роботу з соціальної медицини «Характеристика якості життя дітей, хворих на цукровий діабет I типу» (науковий керівник — проф. В.А. Огнев).

Після приїзду до університету гостей пригостили смачним сніданком, під час якого учасники розповіли одне одному про своє місто та навчальний заклад. Відкриття конкурсу почалося з вітального слова львів'ян

та їхніх подарунків (запашної львівської кави та картини з краєвидом Львова).

Після презентацій усіх наукових робіт та урочистого нагородження переможців професійний фотограф зробив фото на згадку про конкурс та зустріч представників медичних ВНЗ одинадцяти областей України. Далі учасники конкурсу вирушили на екскурсію містом Суми, під час якої відвідали відому Сумську альтанку, сфотографувалися біля пам'ятника сумчанину та відвідали місцеву церкву, де всі помолилися за майбутню Україну.

Учасники конференції поверталися додому з незабутніми враженнями від душевної зустрічі й спілкування з представниками Східної та Західної України, з приємним відчуттям і вірою в єдність нашої держави.

Наталія Гужва, II медфакультет

UPON A TIME...

«*Once upon a time...*». *Ета магічна фраза, храняща в собі тайну сказки со щасливим концом, застала мене однажды остановиться, обернутись и задуматься... О чем? О том, как много в переводной литературе зависит от мастерства переводчика.*

Собственно, именно с этой фразой и вариантами ее перевода я столкнулась, читая эссе российского писателя Аркадия Ипполитова «Ноябрь» в журнале «Сноб» (есть такое пафосное российское издание).

Как обычно переводят эти слова — «давным-давно» или «с незапамятных времен»? А ведь дословное толкование звучит гораздо глубже, — размышляет писатель, — «однажды над временем»...

Трудно не согласиться с его размышлениями. Эти слова — «однажды над временем» — переносят нас в другое измерение, открывают путь в другое время, другое пространство...

И вот «*once upon a time...*» я решила посвятить в переводчики иностранных студентов II курса, которые на занятиях

по русскому языку знакомятся с творчеством М.Ю. Лермонтова. Мне показалось полезным отправить их в «мастерскую» переводчика, тем самым пробудить интерес к изучению другого языка или, лучше сказать, языка другого, высшего, уровня — языка поэзии. И пусть медики не изъясняются стихами, но поэзия воспитывает чувство красоты, гармонии, которое так необходимо в любой профессии.

Признаюсь, прогнозировать успех эксперимента было затруднительно, и опасения провала были велики. Смогут ли студенты, не отягощенные опытом переводческой деятельности, интерпретировать незнакомый текст на своем родном языке и записать его на русском?

И. Бродский в своей нобелевской речи замечательно сказал о ремесле поэта: «Начиная стихотворение, поэт, как правило, не знает, чем оно кончится, и порой бывает очень удивлен тем, что получилось...».

В точности по Бродскому, начиная эксперимент, мы так же не знали, чем он закончится, но надеялись на интересные результаты.

Мы оставили студентов один на один с текстом стихотворения «Парус» на трех

языках — английском, французском, арабском — без предварительной разъяснительной работы, помогающей понять произведение. И, вы знаете, результат оказался непредсказуемо прекрасным. Студенты из Марокко проникли в глубокий смысл стихотворения и передали его содержание по-своему очень красиво:

«Одиночество вокруг нас, как корабль на море, но даже если там солнце и приятный ветер, корабль ищет шквал и надеется, что в нем будет счастье и спокойствие».

«Белый флаг появился в синем тумане.., что ищет он в далекой земле, почему он уехал из его страны...».

А потом мы вместе читали стихи Лермонтова, наслаждались красотой поэтической речи и были единым целым на пути к чему-то хорошему, доброму, прекрасному.

Искусство всегда объединяет, во все времена, особенно сегодня — «*upon a time*».

Ирина Запорожец, старший преподаватель кафедры языковой подготовки иностранных граждан

КОНКУРС У МЕДИЧНОМУ КОЛЕДЖІ

ОБИРАЄМО КРАЦЮ ХІРУРГІЧНУ СЕСТРУ

У березні в Медичному коледжі Харківського національного медичного університету відбувся конкурс «Краща хірургічна сестра — 2014», який проходить у декілька етапів: презентація конкурсанти, новини або цікаві факти з хірургії, санітарно-просвітня робота, практичні навички й теоретичне опитування.

Ініціаторами проведення конкурсу і власне організаторами стали викладач хірургії і реанімації Марина Полковникова та викладач акушерства і гінекології Олена Якиміва. До складу журі увійшли викладачі Медичного коледжу, а очолила його завідувач практичним навчанням Юлія Смелянська.

У конкурсі взяли участь студентки IV курсу відділення «Сестринська справа»: Анастасія Наконечна, Світлана Батрун, Ольга Вілявчук, Ельдїна Каджая, Марина Пивовар і Ганна-Марія Кутепова.

Конкурс був надзвичайно цікавий та корисний як для самих конкурсанток, так і для глядачів — студентів III і IV курсів. Він сприяв збільшенню зацікавленості у такому предметі, як хірургія. Конкурсанти проявили свої творчі здібності й представили

спеціальність не тільки науково, але й творчо. Наприклад, пролунали вірші на медичну тематику.

Кращою хірургічною сестрою стала студентка 42-М групи Марина Пивовар. Усі конкурсанти отримали подарунки, а глядачі — позитивні емоції. Загалом конкурс пройшов вдало, залишивши приємні спогади й корисний та необхідний для студентів досвід.

Ганна-Марія Кутепова

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

У травні в Україні відбудуться з'їзди, конгреси, симпозиуми та науково-практичні конференції:

- III з'їзд сексологів та андрологів України (15–16 травня, м. Київ).
- XIII з'їзд офтальмологів України з міжнародною участю (21–23 травня, м. Одеса).
- I з'їзд стоматологів України (23 травня, м. Харків).
- Міжнародний конгрес ангіологів і судинних хірургів України (21–23 травня, м. Одеса).
- III науковий симпозиум з міжнародною участю «Становлення, шляхи розвитку та досягнення ендovasкулярної нейрорентгенохірургії в Україні» (15–16 травня, м. Одеса).
- II міждисциплінарний науковий симпозиум з міжнародною участю «Актуальні питання інтенсивної терапії та анестезіологічного забезпечення в акушерстві, гінекології та неонатології» (15–17 травня, м. Дніпропетровськ).
- Науковий симпозиум з міжнародною участю «Малоінвазивна та інструментальна хірургія хребта», присвячений 150-річчю проф. К.Ф. Вегнера (22–23 травня, м. Харків).
- Науковий симпозиум з міжнародною участю «Сучасна діагностична та лікувальна ендоскопія» (22–23 травня, м. Київ).
- Науковий симпозиум з міжнародною участю «Новітні напрямки в ультразвуковій діагностиці: еластографія, ультразвукове контрастне підсилення. Телерадіологія» (29–30 травня, м. Судак).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Репродуктивне здоров'я: проблеми, шляхи вирішення та досягнення» (6–7 травня, м. Судак).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Озон в біології та медицині» (7–8 травня, м. Одеса).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні підходи до організації роботи медичної сестри», присвячена Міжнародному дню медичної сестри (13–14 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція «Основні терапевтичні захворювання і перспективи профілактики, діагностики та лікування» (14 травня, м. Тернопіль).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Епілепсія і пароксизмальні стани» (14–15 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Бібліотечні цінності в епоху сучасних інформаційних технологій» (14–15 травня, м. Чернівці).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Внесок молодих учених та спеціалістів у розвиток медичної науки і практики» (15 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Досягнення та перспективи впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України» (15–16 травня, м. Тернопіль).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Молодь та медицина майбутнього» (для молодих учених) (15–16 травня, м. Вінниця).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Гармонія гормонів – основа здоров'я жінки» (15–16 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні проблеми епідеміології, мікробіології, гігієни та туберкульозу» (15–16 травня, м. Львів).
- VII науково-практична міждисциплінарна конференція з міжнародною участю «International Scientific Interdisciplinary Conference – ISIC» (15–16 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Прикарпатські дерматовенерологічні дні» (15–16 травня, м. Івано-Франківськ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти медицини і фармації – 2014» (для молодих учених) (15–16 травня, м. Запоріжжя).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Перспективи лікування пухлин шлунково-кишкового тракту» (15–16 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інфекційні хвороби у загальній практиці і сімейній медицині» (15–16 травня, м. Чернівці).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інноваційні технології тромболілізу при лікуванні ішемічного інсульту: практичний досвід та проблемні питання» (15–16 травня, м. Вінниця).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Фармакотерапія та хірургічні методи лікування в оториноларингології» (19–20 травня, м. Ялта).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інноваційні технології в патоморфології» (20–21 травня, м. Одеса).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інтервенційні та медикаментозні підходи до ведення хворих з порушенням серцевого ритму» (21–23 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії та призначення лікарських засобів» (22 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання гігієни та екологічної безпеки» (22–23 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція для лікарів-ендокринологів України з навчання хворих на цукровий діабет самоконтролю (22–23 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція «Формування сучасної концепції викладання природничих дисциплін у медичних освітніх закладах» (22–23 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання фундаментальної медицини (XIII читання ім. В.В. Підвисоцького)» (22–23 травня, м. Одеса).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вейновські читання в Україні» (22–23 травня, м. Львів).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання кардіохірургії» (22–23 травня, м. Донецьк).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Правові аспекти організації та надання паліативної допомоги» (22–23 травня, м. Львів).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Європейська школа гемостазіологів, анестезіологів та інтенсивної терапії: «Чорноморська перлина» (22–23 травня, м. Одеса).
- Науково-практична конференція «Інноваційна та винахідницька діяльність у сфері охорони здоров'я України» (22–23 травня, м. Київ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Нові стратегії в діагностиці та лікуванні алергічних, аутоімунних та імунodefіцитних захворювань» (22–23 травня, м. Трускавець).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Можливість променевої терапії злоякісних пухлин» (22–23 травня, м. Донецьк).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання акушерства, гінекології та перинатології» (26–27 травня, м. Судак).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти геронтології та геріатрії: від теорії до практики», присвячена пам'яті акад. В.В. Фролькіса (26–27 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Екстрена медична допомога». 6-й Український чемпіонат бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги (28–30 травня, м. Харків).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Від науки до практики» (29–30 травня, м. Дніпропетровськ).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання кардіохірургії і невідкладної кардіології», присвячена 75-річчю з дня народження чл.-кор. НАМН, проф. В.К. Гусака (29–30 травня, м. Донецьк).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Спортивна медицина, лікувальна фізкультура та валеологія – 2014» (29–30 травня, м. Одеса).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Особистісно-орієнтована психіатрія: ціннісно-гуманістичні підходи до лікування та реабілітації хворих» (29–30 травня, м. Донецьк).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Урологія, андрологія, нефрологія» (29–30 травня, м. Донецьк).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Стратегічні напрямки реалізації Всеукраїнської програми «Здоров'я 2020: український вимір» (29–30 травня, м. Полтава).
- Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні аспекти ниркової замісної терапії» (29–30 травня, м. Ялта).
- Науково-практична конференція «Актуальні питання реабілітації та санаторно-курортного лікування хворих з патологією шлунково-кишкового тракту» (29–30 травня, с. Орлівщина).

ЖИЗНЬ, ДОСТОЙНАЯ ПАМЯТИ

Исполняется 120 лет со дня рождения одного из ведущих хирургов Украины, который стоял у истоков становления и развития отечественной хирургии, доктора медицинских наук, профессора **Александра Захаровича Цейтлина** (1894–1985).

А.З. Цейтлин родился 30 мая 1894 г. в Ростове-на-Дону. В 1917 г. окончил медицинский факультет Варшавского университета, где в студенческие годы углубленно изучал хирургию и патологическую анатомию. Во время I Мировой войны был младшим врачом перевязочного отряда, с 1918 по 1919 г. — ординатором госпитальной хирургической клиники Ростовского университета под руководством профессора Н.А. Богораз, который стал его учителем в области восстановительной хирургии. С января 1920 г. участвовал в гражданской войне — был хирургом в военном госпитале I Конной армии С.М. Буденного, где работал под руководством профессора Н.П. Тринклера, а затем — в госпитале Северо-Кавказского фронта под руководством профессора В.П. Вознесенского. В 1920 г. его направили в научную командировку в Харьковский медико-механический институт, где под руководством профессора К.Ф. Вегнера он изучал новейшие методы функционального лечения переломов костей. Итогом командировки стало выполнение 3 научных работ, опубликованных в 1921 г. и посвященных функциональному лечению переломов костей.

В начале 1930-х годов А.З. Цейтлин находился в научной командировке в Бостоне (США) в клинике Кушинга, под личным руководством которого совершенствовался в черепно-мозговой хирургии. По приглашению профессора Н.Н. Бурденко он сделал доклад об этой командировке в Центральном институте нейрохирургии в Москве «Впечатления из клиники Кушинга в Бостоне».

В 1933 г. А.З. Цейтлина избрали профессором, заведующим кафедрой общей хирургии лечебного факультета в Харьковском медицинском институте, которой он заведовал в течение 7,5 лет. В 1938 г. Александру Захаровичу без защиты диссертации была присуждена ученая степень кандидата медицинских наук. 21 июня 1941 г., накануне начала Великой Отечественной войны, он защитил докторскую диссертацию «Сосудистый шов» (опыт его функционального обоснования теории магистрального кровообращения).

В 1941 г. А.З. Цейтлин избран заведующим кафедрой факультетской хирургии ХМИ, которой руководил в течение 29 лет. За 36,5 лет заведования хирургическими кафедрами ХМИ под его руководством были подготовлены 9 докторских и 39 кандидатских диссертаций, опубликованы 132 научные работы.

Большой опыт практической работы, научная интуиция в сочетании с постоянным самосовершенствованием способствовали тому, что Александр Захарович был признан одним из ведущих ученых страны. Круг его научных изысканий был необычайно широк. В годы Великой Отечественной войны основное направ-

ление исследований было посвящено хирургической раневой инфекции, изучению нарушений реакций иммунитета, аллергии в патогенезе гнойно-инфекционных заболеваний (сепсис, гематогенный остеомиелит), разработке «биологической антисептики», а также разработке нового принципа реконструктивной хирургии сухожильно-мышечного аппарата. Находясь в эвакуации в г. Чкалове (Оренбург) вместе с Харьковским мединститутом, профессор Цейтлин занимался интенсивной подготовкой врачей для фронта, проводил показательные операции для армейских хирургов. В 1945 г. цикл работ А.З. Цейтлина по сосудистой хирургии по представлению Президиума Республиканского научного общества хирургов Украины был удостоен премии профессора С.П. Федорова.

Особенно плодотворной была практическая и научно-исследовательская работа кафедры факультетской хирургии под руководством Александра Захаровича после возвращения ХМИ из эвакуации. Основные направления научные исследования касались восстановительной и торакальной хирургии, хирургии головного мозга, эндокринной системы, в частности щитовидной железы, желудка и кишечника, урологии, анестезиологии, реаниматологии и др. Разрабатывая вышеуказанные проблемы, А.З. Цейтлин вносил новые представления в хирургическую тактику, совершенствовал методы операций и одновременно готовил высококвалифицированные кадры хирургов и ученых. Так, под его руководством защитили докторские диссертации А.А. Шалимов — в последующем академик, директор НИИ ОНХ в г. Киеве; В.И. Шаповал — заведующий кафедрой урологии ХМИ, основатель Харьковского нефроурологического центра; Н.И. Оболенцев — заведующий кафедрой реаниматологии и анестезиологии ХМИ; И.Г. Митасов, которому позже была передана в заведование кафедра факультетской хирургии, и др. Я также был учеником А.З. Цейтлина, защитил докторскую диссертацию по одной из важнейших проблем хирургической эндокринологии — заболеваниям щитовидной железы.

В 1974 г. Харьковское медицинское общество торжественно отметило 80-летие со дня рождения Александра Захаровича Цейтлина — одного из активнейших своих членов. В адрес юбилея поступило более 100 поздравительных адресов, телеграмм, приветствий, среди них телеграмма А.А. Шалимова, поздравлявшего «своего учителя и наставника».

В Александре Захаровиче гармонично сочетались замечательные качества ученого, хирурга и человека: принципиальность, скромность, доброта и доступность, что в значительной мере способствовало созданию на кафедре доброжелательной атмосферы, сплоченности коллектива, высокой культуры общения. Двери его кабинета на работе и дома всегда были открыты для всех желающих получить консультацию, мудрый совет, моральную, а при необходимости и материальную поддержку. Александр Захарович щедро делился своими богатейшими знаниями, хирургическим опытом, с любовью обучал подрастающее поколение студентов и молодых хирургов. Сотни учеников Александра Захаровича Цейтлина помнят своего Учителя, стараются быть похожими на него, продолжая прогресс современной хирургии.

Многое, что связано с именем Великого Учителя, уже история. Но такая история достойна памяти.

С.И. Шевченко, профессор кафедры общей хирургии № 1

ВІТАЄМО!

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

1. Спосіб оцінки ефективності лікування хворих з піопневмотораксом. Автори: **В.В. Бойко, Д.Е. Лопатенко**.
2. Спосіб профілактики захворювань пародонта у дітей шкільного віку. Автори: **Н.В. Волченко, І.І. Соколова**.
3. Пристрій для ультразвукової санації осередків запалення. Автори: **В.Б. Давиденко, Ю.О. Катасонов, Н.В. Давиденко, В.В. М'ясоєдов, М.М. Мішина, В.В. Ганічев**.
4. Спосіб зниження полімікробної активності асоціації *Candida albicans* і *Staphylococcus aureus*. Автори: **О.В. Кочнева, В.В. Мінухін, С.М. Граматюк, Л.С. Габишева**.

5. Спосіб визначення патогенності *Staphylococcus aureus* за вмістом тейхоевих кислот. Автори: **О.В. Кочнева, В.В. Мінухін, С.М. Граматюк, М.М. Мішина**.
6. Спосіб моделювання внутрішньоутробної гіпоксії з асфіксією новонародженого в пологах. Автори: **В.Д. Марковський, І.В. Сорокіна, Г.І. Губіна-Вакулик, О.А. Омельченко, О.В. Кихтенко, М.С. Мирошніченко, О.М. Плітень**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ДОРОГА ДО ПЕРЕМОГИ

Наша газета протягом усього свого існування (а це вже 86 років) є своєрідним літописом університетського життя, адже усі його важливі моменти знаходять відображення на шпальтах вузівського видання. Особливою для редакторів, дописувачів і читачів багатотиражки стала тема Великої Вітчизняної війни.

Щороку напередодні Дня Перемоги ветерани діляться своїми спогадами, від покоління до покоління передаючи розповідь про трагічні події війни. На жаль, з роками стає все менше фронтовиків, але пам'ять про тих, хто дійшов нелегкими дорогами до Перемоги — викладачів, студентів та співробітників університету залишається не лише на сторінках нашої газети, а й у наших серцях.

Сьогодні ми пропонуємо Вашій увазі добірку матеріалів, що були надруковані в багатотиражці «За радянського лікаря» у 1975 р. — майже 40 років тому.

... Схилить же прапори і голови схилить
Над прахом воїна — в боях їх полягло багато...
Сполошним дзвоном кличе в кожну мить
Могила Невідомого солдата.
Чий син був той боєць — ніхто не знає,
По кому очі виплакала мати...
Та кожній матері ріднішої немає
Могили Невідомого солдата.
Схилить же прапори в жалобі і журбі,
Тут той, хто смертю нас урятував від ката...
І пам'ять у серцях, і шана всіх тобі,
Могила Невідомого солдата.

М. Семенов

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ

Рідна альма матер ніколи не забуде своїх вихованців, які полягли смертю хоробрих на фронтах Великої Вітчизняної війни. Ми вдячні сестрі Х. Стояновсько-го за повідомлення про ще одного нашого випускника, який зі зброєю в руках захищав нашу Вітчизну.

«Мій брат, Стояновський Ханан Львович, — колишній студент Харківського медичного інституту. Вчився він добре, займався громадською роботою, любив спорт і був гарним спортсменом-альпіністом.

У 1939 році його прийняли до лав ВКП(б), а невдовзі обрали секретарем комітету комсомолу інституту.

30 червня 1941 року він одержав диплом лікаря, а 5 липня його призвали до лав Червоної Армії. Воював брат на Південно-Західному фронті.

20 серпня 1941 року Ханан писав: «Можу повідомити, що наша частина чинить героїчний опір гітлерівській наволочі і завдає їй великих втрат. Усі впевнені, що рано чи пізно фашистів розіб'ємо...»

26 серпня 1941 року — «Бажаю вам успіхів у праці на благо нашої Батьківщини. Чим краще працюватимете в тилу, тим міцнішою буде наша армія». 5 вересня 1941 року надійшов останній лист...»

ЗА СОНЦЕ В ОЧАХ ДІТЕЙ

Про незабутній час Перемоги згадує учасник Великої Вітчизняної війни Юрій Савич Шкода (у 1975 р. — викладач воєнної кафедри ХМІ). Незабутній для тих, хто пережив радість і тугу Перемоги. Радість — адже попереду було життя під чистим небом та з добрими обличчями; туга — бо занадто дорого довелось заплатити за сонце в очах дітей.

«Війна для нас розпочалася 23 червня 1941 року. Я закінчував Дніпропетровський медичний інститут. Для мене і моїх товаришів-медиків було одне розподілення — фронт.

Розпочав я свій бойовий шлях старшим лікарем полку в чині капітана. Важко згадувати все. Важко, бо було багато запеклих боїв, безсонних ночей, довгих шляхів війни...

Я брав участь в обороні Ленінграда і у звільненні Харкова, воював на Курській дузі й у Східній Пруссії; бився за Сталінград і звільняв Польщу, обороняв Москву й був серед штурмуючих Берлін. До Берліна я увійшов корпусним лікарем 8-го гвардійського танкового корпусу.

Взагалі, я везучий: мене тричі було поранено, але кожного разу повертався у рідний корпус.

Ви запитуєте про нагороди? Так, їх чимало. Розповідати, за що я одержав, довго. Розповім, мабуть, про свою першу нагороду, про найдорожчу і найпам'ятнішу.

Це було в 1941 році у жовтні. Німці рвалися до Москви. Час вимірювався не годинами, а за кількістю боїв.

Не було сонця — його затьмарив дим згрищ; не було повітря — був вихор розривів, запах гару; не було тиші — був свист бомб. Ось у цей час я і одержав свою першу медаль «За відвагу». За те, що я з товаришами виніс із ворожої території командира полку і начальника штабу героя Іспанії Калабухова. Ми їх тягли усю ніч через ліс, через ями. Тільки вдосвіта добралися до своїх. Медаль вручав Михайло Іванович Калінін. Таке запам'ятовується. А ще дорога мені ця медаль, бо її дають солдатам, рядовим. Офіцерам дають рідко як ознаку особистої заслуги».

У БИТВІ ЗА БЕЛГРАД

Учасник Великої Вітчизняної війни завідувач кафедри ортопедії і травматології професор В. Трубніков, якому в цьому році мало б виповнитися 90 років, багато кілометрів пройшов шляхами війни. Свій бойовий шлях він розпочав на Дніпрі, а закінчив в Угорщині. Так розповідав ветеран про один зі своїх боїв:

«Згадується битва за Белград, в якій брала участь 236-а стрілецька дивізія під командуванням двічі Героя Радянського Союзу генерал-майора Фесіна і підрозділи югославських партизан.

Точився бій за центральну частину столиці та міст через річку Савву (притока Дунаю) — важливу комунікацію ворога на шляху подальшого просування нашого 814-го стрілецького полку.

Мінометній роті було поставлено завдання відрізати ворога від замінованого мосту й не дати йому можливості підірвати його.

Стріляли ми із закритих позицій — із двору будинку центрального радіо Белграда.

Фашистські снайпери, використовуючи каналізаційну систему міста, проникли у тилви порядки нашого полку і з горищ сусідніх будинків, вже зайнятих нашими військами, розривними кулями розстріляли дві третини нашої мінометної роти, у тому числі й увесь офіцерський склад.

За головного залишився я. Взявши 10 солдат із сусіднього підрозділу,

під ворожим вогнем в умовах вуличних боїв у великому місті, я пробрався у будинок, звідки вели вогонь фашисти.

Снайперів знищили у ближньому бою, закидавши гранатами. Мене було поранено, але поля бою я не залишив. Повернувшись у бойові порядки мінометної роти 2-го стрілецького батальйону, я разом із бійцями, що залишилися, продовжував вести вогонь.

Дві доби ми боролися за Белград. Як потім з'ясувалося, ці дві доби вся наша дивізія і частини югославських партизан знаходи-

лися в оточенні. Ми були деблоковані частинами нашої армії.

Наш полк захопив міст через Савву непошкодженим, за що був нагороджений орденом Бойового Червоного Прапора. Тут же, у Белграді, до бойового прапора полку комдивом Фесніним була прикріплена нагорода Батьківщини.

Багато офіцерів і солдат нашого полку було нагороджено високими урядовими нагородами. Мені було вручено дуже дорогу для мене нагороду Вітчизни — медаль «За відвагу».

ІЗ ВОСПОМИНАНИЙ ВЕТЕРАНОВ

ПАМ'ЯТЬ СБЛИЖАЄТ ПОКОЛЕННЯ

Случаются события, даже очень значительные для своего времени, которые с течением десятилетий исчезают из памяти людей и становятся достоянием архивных хранилищ. Но есть события, значение которых не уменьшается от неумолимого движения времени. И каждое уходящее десятилетие все с большей силой подчеркивает их величие, важную роль не только в мировой истории, но и в судьбах современных поколений. К таким событиям без сомнения принадлежит Победа советского народа в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг. Наш университет бережно хранит память о тех, кто отстаивал свободу и независимость страны в боях с немецкими захватчиками. Их воспоминания собраны в книге «Вища школа Харківщини в роки Великої Вітчизняної війни», которая постоянно дополняется. Ветеранов войны, бывших сотрудников университета А.И. Харченко и Г.И. Евтушенко недавно посетила студкор нашей газеты Дарья Кузнецова. Отрывки из ее записей, сделанных во время бесед, предлагаем читателям, они также войдут во второе издание книги.

«В начале 1944 года мы узнали о гибели командующего фронтом генерала Николая Ватутина.

Дошли мы уже до Польши и отправили нас через Карпаты на 1-й Украинский фронт в Румынию. Прошли всю Румынию и вышли на Будапешт, где поступило распоряжение сдать все самолеты. Вместо Ил-2 для нас подготовили Ил-10, которые были гораздо легче и шли без такой большой просадки. И вот мы на этих новых самолетах летим на фронт. Оказалось, что на моем самолете нет парашюта, а без него лететь нельзя. Командир предложил остаться и дожидаться следующего полка. Конечно, я не согласился, тогда меня взяли при условии находиться в первом звене. Первая остановка была в Борисоглебске. Пока перерыв в боях, решили сходить в клуб. Идем, и мне понадобилось достать платок, только я руку в карман, а меня хватить — и на гауптвахту. Я думал, все — отчислят, но нет, вечером пришло распоряжение освободить. Полетели дальше.

Летим над Будапештом, а на старте стоят английские Спитфайеры. И командир полка решил похвастаться новыми машинами. Отдал команду «За мной» и спикировал, да так низко, что все поразбежались, все же знают, что это Илы, врежуются же. Но не тут-то было!

Случилось это 4–5 мая 1945 года. А 8 мая мы проснулись под звуки стрельбы. Первая мысль: немцы прорвали оборону, выбегаем на улицу, а там — конец войны! Стреляли все, кто из чего мог!

Когда все успокоилось, из Будапешта нас перебазировали в Чехословакию. Там наш оркестр ходил играть в местный клуб. Война закончилась, я демобилизовался.

В 1946 году вернулся домой, в Днепропетровск. Родители живы, дома все спокойно. И, конечно же, стал вопрос, что делать дальше. И уговорили меня поступать в мединститут. Участники войны в то время шли вне конкурса. И вот так неожиданно, летчик-техник, я оказался в медицине».

**Из воспоминаний
Григория Ивановича Евтушенко**

«Скоро нужно ожидать освобождения нашего родного Харькова. Сегодня еще одна радостная новость — Красная Армия перешла в наступление в районе Спас-Деменска. И все это го-

ворит, и довольно убедительно, что скоро мы встретимся и поговорим, а поговорить есть о чем».

В апреле 1944-го меня, уже старшего сержанта, направили в первый отдельный полк связи, где была создана радиорота взаимодействия. В это время шла активная подготовка к операции «Багратион» по освобождению Белоруссии. Меня назначили начальником радиостанции. Мой экипаж отправили на линию фронта. В эфир выходить запретили, нашей задачей было координировать действия воздушных сил.

Осенью 1944-го мы двинулись в Литву. Помню, как однажды на дороге мы остановились для передачи телеграммы, в этот самый момент радиостанцию атаковали немецкие истребители. Сбросили несколько бомб, но все обошлось. В Литве мы пробыли до января. А 16 января Германия выгнала английские и американские войска к Ла-Маншу. Мы прорвали фронт противника очень быстро. Потом мы взяли Кенигсберг.

Среди солдат царило радостное настроение, на этом война для меня закончилась. Осталось только отпраздновать День Победы.

«И вот, наконец, после долгой неизвестности я получаю самое радостное для меня известие, что мама, а вместе с ней и ты, живы и здоровы. Теперь я намного спокойнее себя чувствую, чем раньше. Одна только тень нарушает спокойствие — это неизвестность в отношении нашего папки. Где он, что с ним? Это пока для меня так же, как и для тебя, остается неизвестностью. Но я все же не теряю надежды на то, что и с ним мы наладим связь».

**Из воспоминаний
Александра Игнатьевича Харченко**

Мои студенческие годы

В 1947 году я был зачислен на I курс лечебного факультета ХМИ. Харьков только начал восстанавливаться от разрушений, нанесенных немецко-фашистскими оккупантами. Однако некоторые предприятия, вузы, техникумы, театры уже функционировали. Началось строительство и нового корпуса ХМИ на проспекте Ленина, 2, но мы занимались в здании медицинского института, расположенном на ул. Сумской, 1. Лекционные аудитории были оборудованы лишь

длинными скамьями для студентов. Ни столов, ни парт не было. Лекции записывали на коленях. Техническое оснащение кафедр оставляло желать лучшего. Однако все это с лихвой компенсировалось высоким уровнем преподавания, доброжелательностью и профессионализмом преподавательского коллектива института. Контингент студентов был очень пестрым. Значительную часть составляли бывшие фронтовики. Война лишила их юности, зачастую здоровья (ранения, контузии). Они перенесли все ужасы войны, в условиях же мирного времени ощущали острую нехватку денег, продуктов, промышленных товаров, их дороговизну. К примеру, буханка хлеба стоила 200 рублей, что соответствовало размеру месячной стипендии. К тому же к моменту поступления еще действовала карточная система. Стоит ли говорить, что такие тяготы испытывали и остальные поступившие в институт студенты — жители города Харькова и его окрестностей, а также приехавшие из других регионов страны. И те, и другие поступали в институт с огромным желанием учиться и теперь старались преодолеть все трудности.

Не удивительно, что тяжелое экономическое положение сказывалось и на преподавателях. Вспоминаю, как перед первым занятием по латинскому языку в учебную комнату строящегося нового корпуса зашел пожилой человек в изрядно поношенной одежде и стал ворошить кочергой уголь в печке-буржуйке (центральное отопление еще не работало). Мы приняли его за истопника. Каково же было наше изумление, когда спустя несколько минут он вернулся к нам с учебным журналом и представился преподавателем латыни. Кстати, он оказался требовательным, но знающим педагогом.

Нам было непросто после школьной скамьи привыкнуть к институтскому образу жизни. Для меня и моих товарищей все казалось новым и необычным, сказывалась жизнь вне семьи. Мы сразу повзрослели.

Влившись в учебный процесс, мы скоро столкнулись с предметом, изучение которого представляло для нас особые трудности. Этой дисциплиной оказалась анатомия человека. Учились мы вначале по атласу профессора В.П. Воробьева, а затем по атласу Р.Д. Синельникова, читавшего нам лекции по этому предмету. Из-за недостаточного знания латыни (латинский язык находился в начальной стадии изучения) мы вынуждены были зубрить анатомические термины, которые являлись основой текста атласов. Однажды поздним вечером я оказался в общежитии нашего института (ул. Островского, 14) и увидел сидящего у окна с учебником ана-

томии в руках своего сокурсника (будущего профессора ХМИ) Ф. Ткача. «Учу анатомию», — сказал он мне. «Но ведь уже очень поздно, и здесь так темно», — заметил я. «А я учу наощупь», — ответил он.

Лекции по биологии на I курсе нам читал профессор Евгений Александрович Финкельштейн. Он отличался принципиальностью и строгостью на экзамене (в конце 3-го семестра), поэтому когда летом 1948 года мы узнали о постановлении ЦК КПСС относительно вейсманизма-морганизма и отстранении профессора от преподавания, то оказались в недоумении, поскольку в нашем представлении он был блестящим ученым и педагогом. Вместо Финкельштейна лекционный курс продолжал читать доцент Бирюков. Приверженец Мичурина и Лысенко, он договорился до утверждения, что «внешняя среда настолько влияет на организм, что родившийся ребенок может быть похож не на мужа родильницы, а на соседа». После этого большого процесса из нас перестало посещать его лекции. Любопытно, что и сам экзамен был отменен. Спустя много лет я был избран заведующим кафедрой невропатологии и нейрохирургии Семипалатинского медицинского института. Узнав, что я окончил ХМИ, ректор с гордостью сообщил мне, что в 1948–1949 годах в институте работал Е.А. Финкельштейн. Репутация этого ученого оказалась настолько высокой, что его помнили и читали по прошествии столь длительного времени.

Не могу не вспомнить кафедру нервных болезней, которой руководил профессор Г.Д. Лещенко. Моя первичная специализация по невропатологии (на VI курсе) проходила в 1952–1953 гг., в очень непростое для страны время. Это был пик государственного антисемитизма, одним из проявлений которого было «дело врачей». Особую остроту всему происходящему придавало то, что одним из фигурантов этого процесса был бывший заведующий кафедрой нервных болезней ХМИ профессор А.М. Гринштейн. Многие его сотрудники (доцент З.Ю. Светник, ассистент Эбич и др.) оставались работать на кафедре и в любой момент могли быть обвинены в связях с «врагом народа». Волнение внешне не проявлялось, но внутреннее напряжение нарастало. Все, к счастью, обошлось.

О нравственной позиции Г.Д. Лещенко в этот период свидетельствует такой эпизод. Зимой 1953 года студенты IV курса сдавали экзамен по нервным болезням. Нам, субординаторам, разрешили присутствовать на экзамене. Одна из студенток толково отвечала на вопрос о роли В.М. Бехтерева в развитии неврологии. Г.Д. Лещенко был полностью удовлетворен ответом студентки, но спросил в конце: «А еще что, кроме перечисленного вами, сделал Бехтерев?». После небольшой паузы профессор сам ответил на свой вопрос: «Он один из немногих, кто в царской России выступил в защиту «дела Бейлиса». В то время это был поступок!».

Если подытожить, что дал мне ХМИ, кроме диплома врача, я бы сказал, что институт дал мне не только основы медицинских знаний. Он научил меня мыслить, бережно относиться к людям, верить больному, и всегда оставаться неуловимым для себя.

Марк Корин, кандидат медицинских наук

Материал подготовила директор Народного музея истории Ж.Н. Перцева

СКОРБИМ

Светлой памяти Олега Михайловича Короленко

2 апреля 2014 года после тяжелой болезни ушел из жизни доцент кафедры неврологии Олег Михайлович Короленко — педагог, врач, ученый.

Вся его жизнь была связана с медицинским университетом, после окончания которого Олег Михайлович работал невропатологом в больницах г. Ильичевска и г. Харькова. Окончив клиническую ординатуру при кафедре нервных болезней, был принят в Харьковский медицинский институт на должность научного сотрудника, а затем ассистента кафедры нервных болезней. После защиты кандидатской диссертации он стал доцентом кафедры неврологии ХНМУ. В совершенстве владел английским языком и отвечал за преподавание курса неврологии и реферлотерапии студентам, обучавшимся на английском языке. Он подготовил весь учебно-методический материал на английском языке, включая клинические ситуационные задачи «Крок 2, 3».

Олег Михайлович принимал участие в международных многоцентровых научных исследованиях лекарственных препаратов по лечению нервных болезней. Он был опытным клиницистом, врачом высшей категории, постоянным консультантом в поликлиническом, неврологическом отделениях ХОКБ. Также О.М. Короленко проводил экстренные консультативные выезды к тяжелым больным.

В расцвете интеллектуальной зрелости, творческих успехов тяжелое онкологическое заболевание прервало жизнь доцента Олега Михайловича Короленко. Вместе с семьей скорбит и коллектив кафедры нервных болезней, сотрудники и студенты университета.

Олег Михайлович оставил о себе светлую память как доброжелательный человек, замечательный педагог, квалифицированный врач и специалист.

СВЕТЛОЕ ХРИСТОВО ВОСКРЕСЕНЬЕ — ПАСХА

Пасха — светлое Христово Воскресенье — приходится на одно из воскресений между 4 апреля и 8 мая. Православная и католическая Пасхи совпадают довольно редко. В этом году праздник православной Пасхи — 20 апреля.

Готовиться к Пасхе начинают в Великий четверг, называемый также «чистым четвергом» (четверг на Страстной неделе — последней неделе Великого поста). В этот день до восхода солнца моются в бане — говорят, что и ворон перед этим днем купает детей своих. Окуривают можжевельником внутренние помещения, вымя коровам и козам, бочки для огурцов и капусты, через дымящийся можжевельник прогоняют скотину и перешагивают сами — это считается очень действенным средством против многих болезней.

Утренняя служба в церквях на Пасху уходит своими корнями в традиции древних языческих весенних празднеств, проводившихся в честь восходящего светила.

В день Пасхи в обычае носить новую одежду — как символ новой жизни. Эта традиция происходит от раннехристианской: на рассвете первого пасхального дня в то далекое время крестили новообращенных, и те, кто должен был пройти обряд, приходили в этот день в церковь в новых белых рубахах.

В старину во все дни недели, начиная с понедельника, для простого народа устраивали качели, карусели, балаганы и другие увеселения. Люди посещали родных и знакомых, катались в экипажах. Каждый город или село оглашались колокольным звоном до вечерней молитвы. Всем желающим позволяли упражняться в мастерстве звонаря.

Крашенные яйца обязательно должны присутствовать на столе во время пасхального разговения. Кроме того, существует обычай дарить яйца, обмениваться ими при христосовании. Для христиан яйцо — это символ зарождения новой жизни и возрождения.

Красное яйцо, украшающее пасхальный стол, окружено сказаниями и легендами. Согласно одной из них, это капли крови распятого Христа, которые упали на землю и окаменели, приняв вид куриных яиц, а слезы Богородицы оставили на них следы в форме прекрасных узоров.

Другая легенда гласит, что святая Мария Магдалина пришла к римскому императору с полагающимся по случаю визита даром — принесла ему простое яйцо. Император не поверил ее словам «Христос воскрес!», как и тому, что это яйцо может стать красным. И тут на его глазах подтвердилось чудо Воскресения Христова: яйцо покраснело.

В Украине считалось, что пасхальные яйца, полученные при христосовании, обладают чудесными свойствами. Их зарывали в зерно, подготовленное для посева, чтобы обеспечить богатый урожай; катили по шерсти домашних животных, чтобы они были здоровыми; пытались тушить пожар, бросая их в горящий дом; лечили больных...

Пасха — самый продолжительный в году праздник. Каждый день пасхальных праздников имел свой обряд.

Понедельник и вторник — купальные, в эти дни обливали водой тех, кто проспал утренний молебен.

Среда — градовая; в этот день на Светлой неделе не работают, чтобы хлеб градом не побил.

Четверг — Пасха усопших, поминовение почивших родственников.

Пятница — прощенный день, родственники и друзья просили прощения друг у друга; тесть и теща звали в гости молодых, обвенчавшихся до Пасхи.

Суббота — хороводница.

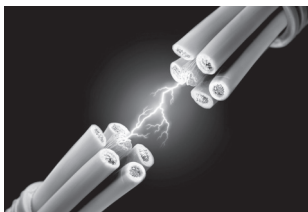
Воскресенье — Красная горка, обычно в этот день играли свадьбы, гуляли молодые, с него начинается светлая пасхальная неделя (Светлая седмица). В течение всей пасхальной седмицы царские врата, северные и южные двери в алтаре не затворяются. По народным верованиям, на пасхальной неделе на небесах открыты ворота в рай, и всякий умерший в это время попадает прямо туда.

Пасхальные торжества заканчиваются спустя 40 дней после Вознесения, затем следует будничная Фомина неделя.

Татьяна Кулык, студор (II медфакультет)

⚠ ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

ДЕЙСТВИЯ ПРИ ПОРАЖЕНИИ ЭЛЕКТРОТОКОМ

Электротравма — повреждение, вызванное воздействием на организм электрического тока — нередко приводит к летальному исходу. Электротравма может произойти при непосредственном контакте тела с источником электричества.

Степень воздействия электрического тока на организм определяется разными факторами, в том числе физическими параметрами тока, физиологическим состоянием организма, окружающей среды и др. Установлено, что при напряжении до 450–500 В более опасен переменный ток, а при более высоком напряжении — постоянный. Начальное раздражающее действие проявляется при токе силой в 1 мА (миллиампер). При токе силой 15 мА возникает судорожное сокращение мышц. Электротравма смертельна при силе тока более 100 мА.

Симптомы

В местах входа и выхода тока (чаще всего на руках и ногах) наблюдаются тяжелые электроожоги вплоть до обугливания. Другие симптомы электротравмы выражаются расстройством дыхания, падением пульса, судорожным сокращением мышц, потерей сознания, остановкой сердца.

Неотложная помощь

- Немедленно прекратить действие тока на пострадавшего.

- Отключить электрическую сеть или отвести касающиеся пострадавшего провода деревянной сухой палкой. После этого следует оценить состояние пострадавшего.
- Сохранение функции дыхания и кровообращения проверяют по дыхательным движениям грудной клетки и наличию пульса на сонной или лучевой артерии, на ладонной поверхности предплечья.
- При остановке сердца и дыхания проводят закрытый массаж сердца и искусственное дыхание. Эффективность реанимационных действий проверяют по пульсации артерий, сужению зрачков, уменьшению синюшности кожных покровов, нормализации вдоха–выдоха. После восстановления сердечной деятельности накладывают асептические сухие повязки на участки электроожога.
- Все пострадавшие от электрического тока независимо от тяжести состояния нуждаются в срочной госпитализации. Транспортировка больного должна быть только на носилках. Реанимация представляет собой систему мероприятий, направленных на восстановление жизнедеятельности и выведение из терминального состояния (предагонии, агонии и клинической смерти). Эти мероприятия обеспечивают в первую очередь эффективное дыхание и кровообращение.

Б.Н. Григорьев, старший мастер
Н.М. Волощук, начальник штаба ГО университета
С.В. Портнов, инженер-электрик 1-й категории ХНМУ

Тернистий шлях Олени Теліги

Олена Теліга, тонка й промениста,
У всіх своїх гранях була феноменом,
Дочка емігранта-націоналіста
Борцем-патріотом була достоєнно.
Вона усвідомлена українка:
Тут чисте повітря соснового лісу,
Розноситься небом спів жайвора дзвінко,
Бездонна блакить піднебесної висі.
Земля парувала в весняному сонці,
Та ніколи віршем любов возвишати,
Землі української батьковій донці
Потрібно було рідний край полишати.
Та от на балу у Народному домі
Сказала російським вона монархістам,
Що мова батьків — то її рідна мова,
Ось так заявила вона урочисто.
Життя емігрантки, подружнє життя,
Славетні письменники «празької школи»
Кували свій погляд новий у буття
І образ духовності сильний, не кволий.
Олена Теліга душею вростає
У світ український і до боротьби
І інших героїв вона залучає,
Борців життєздатних незламних, твердих.
Вона проповідує: жити повно —
Ось гасло Олени Теліги святє.
І саме тепер виливається в слово
Її поетичне чуття золоте.
Олена Теліга в політиці чиста,
Засуджує акції терористичні,
Бажає, щоб нація українська
Визвольна була і духовно, й фізично.
У Києві, чорному від окупантів,
Олена Теліга очолює Спільку.
Рядки — українським поетам-прозаїкам,
А Гітлеру — жодного панегірика!
Чи можна ж уникнути було смерті?
Всі ж знали, що суне хвиля арештів,
А Бабин Яр вже чекав свої жертви...
«Я сповнила обов'язок. Скажіть це решті».

Тетяна Петренко, студор (IV медфакультет)

УКРАЇНСЬКА ЖАННА Д'АРК

Олена Теліга стала однією з найяскравіших жіночих постатей в українській літературі, однією з найзначніших особистостей, що поклали початок нового етапу української культури та літератури.

Олена народилася в інтелігентній білорусько-українській родині 21 липня 1906 року в селищі Ільїнське під Москвою. Мати була донькою православного священика, батько — гідротехніком, брат — поетом, але маловідомим. Спочатку родина мешкала в Санкт-Петербурзі, потім в Ізюмі на Харківщині, а з весни 1918 року — у Києві. Олена навчалась у жіночій гімназії, де вивчила українську, російську, німецьку та французьку мови. Вищу освіту отримала в Празі, де вперше були опубліковані її поезія та праці з літературознавства. Тоді вона й вийшла заміж за Михайла Телігу, кубанського козака й сотника Армії УНР. Олена мігрувала Польщею: спочатку Варшава, потім Краків. Після проголошення незалежності України у Львові 30 липня 1941 року як член культурно-освітньої реферектури Олена Теліга нелегально перетнула кордон між Польщею та СРСР і поїхала до Києва, де організувала Спільку українських письменників. Вона відкрила пункт харчування для своїх однодумців, співпрацювала з редакцією газети «Українське слово», видавала тижневик літератури та мистецтва «Літаври». У своїх статтях вона не приховувала надії, що крах більшовизму допоможе відродженню української культури.

Сьогодні справжній українець має знати про незламну волю, світлий образ української поетеси, борця, політика, жінки-воїна. У Бабиному Яру, поруч з пам'ятником загиблим у роки Другої світової війни киянам, встановлено хрест. Це пам'ятник українцям, що в годину фашистського лихоліття полягли від рук окупантів. Саме тут знайшла свій останній притулок поетеса Олена Теліга. Їй було трохи більше тридцяти років...

У чому ж феномен Олени Теліги? Перш за все, у цілісності її характеру, силі її поетичного таланту й життєвого вибору, який вона зробила свідомо. У статті під красномовною назвою «Розсипаються мури» вона писала: «Будьмо самими собою... ми зливаємося зі своїм народом, щоб спільними зусиллями великим вогнем любові розлити почування, які ніколи не згасали: почуття національної спільноти й гострої окремішності».

Олена Теліга — приклад громадянської поведінки людини, що прийшла до усвідомлення себе справжньою україркою. Більше того, національна самоідентифікація переросла в необхідність активного захисту політичних і культурних прав української нації. Не випадково вона так часто жила словом «грань», яким, з одного боку, визначала чітку межу між добром і злом, своїм і чужим, життям і смертю, а з іншого — вимагала від своїх героїв її переступити, відважитися на вчинок, гідний лицаря.

Сьогодні неможливо уявити Олену Телігу поза духовним і культурним життям України. Залишається одне: досягнути велич її духу:

**Придушу свій невинний спогад.
Буду радість давати й сміх,
Тільки тим дана перемога,
Хто у болі сміятися зміг.**

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки

О.В. Самолисова, С.А. Унковська

АКТУАЛЬНО

РАЗВИТИЕ КУЛЬТУРЫ ОХРАНЫ ТРУДА — ЗАЛОГ СОХРАНЕНИЯ ЗДОРОВЬЯ

28 апреля решением Международной организации труда (МОТ) объявлено Всемирным днем охраны труда.

Эта дата, в отличие от Первомая, не призывает к пролетарской солидарности трудящихся, по улицам не ходят радостные демонстранты. Ее цель — привлечь внимание всей мировой общественности к нерешенным проблемам охраны труда, рациональным условиям труда и организации рабочих мест, а также продвигать культуру труда во все сферы деятельности человека, что может способствовать снижению ежегодной смертности на рабочем ме-

сте. Международный день памяти погибших и пострадавших работников сейчас проводится более чем в ста странах мира.

МОТ убеждена, что безопасные условия труда экономически выгодны, потому что страны несут значительные экономические убытки, связанные с возмещением потери трудоспособности, инвалидностью, лечением потерпевших вследствие профессиональных заболеваний.

За последние 5 лет в Украине ситуация с профессиональными заболеваниями и травматизмом остается нестабильной, а их уровень — высоким.

В Украине каждый год на производстве регистрируется от 5 до 8 тыс. профессиональных заболеваний, до 10,5 тыс. несчастных случаев, травмируются око-

ло 20 тыс. человек, из них почти каждый 20-й случай — со смертельным исходом, что свидетельствует об ослаблении ответственности работодателей и руководителей за состояние условий труда, хотя именно они согласно Закону Украины «Об охране труда» обязаны обеспечить на рабочем месте в каждом структурном подразделении образцовые условия труда.

Охрана труда является неотъемлемой составляющей обеспечения гармоничного развития общества, а соблюдение законодательства в сфере охраны труда, развитие культуры охраны труда в обществе — это залог сохранения здоровья работников и самого ценного — человеческой жизни.

Отдел охраны труда ХНМУ

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНАЯ АКЦИЯ

«Ручка помощи»

В профкомовской «семье» пополнение — в нашей дружной команде появился еще один сектор — Комиссия по модернизации обучения «NeoMedicine», которую возглавил студент II медицинского факультета Марк Адамский.

27 марта NeoMedicine при поддержке председателя профкома студентов Александра Шапаренко провела свою первую благотворительную акцию «Ручка помощи», целью которой был сбор средств на приобретение лекарств для брошенных детей с аномалиями развития. Нами был создан диск с уникальным видеокурсом практических навыков по педиатрии. Команда в составе Марка Адамского, Маргариты Майоровой, Анастасии Пискаревой, Игоря Литвинова, Nykkeabasi Bassey Ekotta сумела привлечь к созданию дисков не только коллектив кафедры пропедевтики педиатрии № 1, но и самих детей — каждый ребенок оставил свой след на диске.

Продажа дисков началась на ярмарке NeoMedicine на 2-м этаже главного корпуса университета и продолжилась 28 и 31 марта в кабинете профкома студентов. Диски были раскуплены моментально, заказы сыпались со всех сторон. По окончании сбора средств профсоюзная команда закупила необходимые лекарства и игрушки, которые 8 апреля были доставлены в детское отделение ГКБ № 17. Маленькие пациенты, естественно, стали возиться с новым ярким развивающим игровым прибором, а персонал отделения оценил такую помощь. Теперь малыши будут получать лечение в полном объеме и уже очень скоро, по прогнозам лечащих врачей и преподавателей кафедры пропедевтики педиатрии № 1, пойдут на поправку.

Профсоюзная организация студентов и NeoMedicine благодарят всех, кто принял участие в благотворительной ярмарке! Также выражаем благодарность присоединившимся к нашей поездке представителям всемирной организации Красного Креста. Спасибо, что вы с нами!

Маргарита Майорова, заместитель председателя профкома студентов

Осталось только вспоминать...

Я зернышком малым
В животике мамы
Был месяцев девять
Любовью согрет.
И вот я на свете,
На белой планете
Тебя я увидеть
Безумно был рад.
Но вместо улыбки
Ты вдруг закричала
Руками глаза попыталась закрыть
И тихо, безмолвно ты вдруг прошептала
— «Скорей унесите, не нужен, урод!»
Осталось только вспоминать...
И мамы теплые объятия
Мне не дано уже познать.
Один, одна, как это больно!
Где же теперь моя семья?
Палата, доктор, медсестра
Укол, микстура, а душа...
Кому она теперь нужна?
И в мире нас таких немало,
Но если б знали наши мамы
Как горько жить нам без любви,
Без папы, мамы и семьи.

Татьяна Кулык, студентка (II медфакультет)

АКЦИЯ

ЗА ЧИСТЕ ДОВКІЛЛЯ

12 квітня в університеті в рамках проведення загальноміської акції «Чисте довкілля» відбувся суботник.

О 9.00 годині ранку студенти всіх факультетів вийшли на прибирання території університету та гуртожитків. Незважаючи на прохолодну погоду, учасники акції працювали активно, тому досить швидко територія набула належного стану. Багато студентів після завершення робіт приєдналися до волонтерів, які вітали учасників Міжнародного марафону.

БЛАГОЧИННА СПРАВА

Студенти нашого університету беруть активну участь у проведенні багатьох важливих заходів громадянського спрямування. Однією з найважливіших і найбільш шанованих акцій є огляд за могилами видатних учених харківської медичної школи.

До речі, саме наша alma mater першою серед медичних ВНЗ започаткувала проведення цієї благодійної справи. Уже кілька років поспіль напередодні Великодня студентське самоврядування залучає значну кількість студентів для участі в цій акції. Велику подяку студенти висловлюють директору Музею історії ХНМУ Ж.М. Перцевій, яка надала ґрунтовну інформацію про місцезнаходження могил співробітників.

ЗДОРОВИЙ ОБРАЗ ЖИЗНИ

ФЛЕШМОБ КО ДНЮ ЗДОРОВ'Я

9 апреля впервые в Харьковском национальном медицинском университете был проведен флешмоб, посвященный Всемирному дню здоровья. В мероприятии приняли участие студенты медицинских факультетов университета.

Своим ярким и динамичным танцем-зарядкой студенты призывали преподавателей, сотрудников и студентов к здоровому и активному образу жизни. Очень позитивно отреагировали зрители, создав теплую и дружественную атмосферу, придавая силы и уверенность нашим активистам. Окна были переполнены желающими увидеть шоу. Организатором флешмоба стала член Координационного совета студенческого самоуправления Анастасия Пискарева, хореограф-постановщик — студентка IV медицинского факультета Екатерина Тома. Отдельную благодарность выражаем зрителям, которые вдохновили нас на новые мероприятия!

Все фото и видеоматериалы размещены на сайте: <http://vk.com/hnmu.ksss>

Предлагайте свои идеи! Координационный совет с удовольствием поможет с их реализацией. Давайте вместе сделаем нашу жизнь ярче!

Координационный совет студенческого самоуправления

УКРАЇНА

Україна, моя колискова,
Моя радість і моя печаль,
Де звучить Шевченкове слово,
Де сьогодні стріляють, на жаль.

Розстріляли і брата, і сина,
Залишили без батька дітей...
Україна, моя Україна,
Скільки сліз з твоїх ллеться очей.

Розстріляли Небесну сотню —
Достроково лишили життя.
Не побачать кохані їх очі,
Не народиться в них дитя.

Чом у світі панує жорстокість?
Чом безглуздо вбивають людей?
Чом при владі стоїть диктатор,
А не просто святий Мойсей?

Розіп'яли мою Україну,
В ній хотіли посіяти зло.
Україна, моя Україна, —
Моя радість, надія, тепло.

Вірю я в справедливість Божу,
Вірю в щирість наших сердець,
Вірю в міцність нашого дому,
А для зла скоро прийде кінець.

Ми ще будемо світ дивувати,
І співати веселі пісні,
І щаслива маленька дитина
Посміхатися буде у сні.

Алла Алексєнко

КОНКУРС

СТУДЕНТСЬКА ВЕСНА 2014

24–26 березня у Харкові проходив конкурсний відбір щорічного конкурсу «Студентська весна». У ньому взяли участь 37 навчальних закладів III–IV рівня акредитації. Відбір пройшли близько 210 творчих колективів з 340 номерами художньої самодіяльності. За підсумками Харківський національний медичний університет увійшов до п'ятірки ВНЗ м. Харкова, які найкраще представили студентську самодіяльність.

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ «СТУДЕНТСЬКА ВЕСНА 2014»

ЛАУРЕАТИ:

- Вокальний ансамбль «Панацея» — номінація «Естрадний вокал»
- Колектив сучасного танцю «Імпульс» — номінація «Сучасний танець»
- Вокальний ансамбль «Вазуб'я» — номінація «Естрадний вокал»
- Дар'я Склярєнко (II медфакультет) — номінація «Соло-вокал»
- Вокальний ансамбль «Троянда» — номінація «Народний вокал»
- Вокальний ансамбль «Чарівна» — номінація «Народний вокал»
- Марі Квінікадзе (III медфакультет) — номінація «Естрадний вокал»

ПРИЗЕРИ:

- Хоровий колектив «Експресія» — I місце (академічний вокал — хор)
- Народний танцювальний колектив «Радість» — I місце (народна хореографія)
- Вокальний ансамбль «Іасса» — II місце (естрадний вокал)
- Колектив бального танцю «Арт-Денс» — II місце (бальна хореографія)
- Танцювальний колектив «Узбек Узіга Бек» — III місце (народна хореографія)
- Колектив сучасного танцю «Імпульс» і колектив художньої гімнастики «Грація» — III місце (стилізація)
- Єлизавета Думчева (III медфакультет) — I місце (естрадний вокал)
- Марія Белоусова (II медфакультет) — III місце (естрадний вокал)
- Поліна Старіцина (стоматологічний факультет) — III місце (естрадний вокал)

КВН

«УЛЫБКА — ЗАЛОГ ЗДОРОВЬЯ»

Под таким девизом прошел ежегодный Кубок смеха среди факультетских команд КВН. В домашней атмосфере в стенах университета, а также с темой игры «Дом юмора» команды перешли от репетиций к демонстрации мастерства на сцене.

Традиционно для апрельского Кубка были предложены три конкурса — приветствие, разминка с залом и видеоконкурс. Ко всем конкурсам каждая команда нашла свой подход. Жюри распределило места следующим образом:

III место — «21 век» (I медфакультет).

II место — Команда стоматологического факультета.

I место — «Эпидемия смеха» (IV медфакультет).

Дипломантами фестиваля стали команды «Авитаминоз» (II медфакультет) и «Атлант» (I медфакультет).

После выступления команд перед зрителями медицинского университета выступили наши гости — команда КВН «Культурный центр» из Украинской инженерно-педагогической академии.

Евгений Журавлев, редактор КВН ХНМУ

ЧУДЕСНЫЙ ПРАЗДНИК КРАСОТЫ

Готовы костюмы, выглажены платья, уложены прически — красавицы ХНМУ начинают состязание. Бессонные ночи и постоянные репетиции — девушки готовы на многие жертвы ради участия в конкурсе «Мисс университет — 2014».

Итак, занавес поднят, свет приглушен, на часах 15.30, актовый зал стремительно заполняется студентами и преподавателями. Обратный отсчет: 3,2,1... На сцене появляются ведущие — торжество начинается.

В зале царит противоречивая атмосфера: интерес смешан с напряженностью, а эйфория побеждает волнение. Программа началась таинственным и одновременно ярким вальсом, который заворочил легкостью движений и волшебством масок.

По традиции, конкурс начался с визитки. Вот уж и потрудились наши красавицы! Ведь невозможно было оторвать взгляд от зажигательного национального танца Абанг Карен Ада, что уж говорить о восхитительном танго «добро-зло» Анастасии Косаревай и чудесных вокальных номерах других конкурсанток. Безусловно, каждый номер был ярким и запоминающимся.

И вот наступил интригующий момент: участницы, и без того красивые, вышли на сцену, словно на подиум, в нарядах бразильского карнавала, чем изрядно порадовали мужскую половину аудитории.

Обстановка тем временем накаляется, в зале становится действительно жарко — на сцену вышли конкурсантки с общим дефиле-маскарадом.

Незаметно подошло время подводить итоги. Судьи совещаются, девчонки за сценой нервно смотрят в зал, болельщики спорят между собой, кто же будет той единственной, а на сцене демонстрируют свои таланты студенты университета. Вот уже и долгожданные результаты. Но чтобы растянуть интригу, ведущие начинают с объявления номинаций всем участницам (без награды не ушел никто). Мы поздравляем победительницу онлайн-голосования Евгению Краснощеккову, которая, к тому же, получила титул «Мисс кокетка».

Также жюри определило номинации для каждой участницы.

- «Мисс грация» — Маргарита Григорова
- «Мисс нежность» — Дарья Бояринцева
- «Мисс очарование» — Анастасия Табанская
- «Мисс элегантность» — Наталья Ивченко
- «Мисс совершенство» — Анастасия Косарева
- «Мисс вдохновение» — Екатерина Бортник
- «Мисс фотомодель» — Екатерина Каштан
- «Мисс артистичность» — Татьяна Яковцова
- «Мисс неповторимость» — Маргарита Майорова
- «Мисс зрительских симпатий» — Абанг Карен Ада

И конечно же, главная интрига вечера... Вторая вице-мисс — Екатерина Малышева, первая вице-мисс — Полина Старицина. И наконец, первое место и звание «Мисс ХНМУ» получила Юлия Аникина. Стоматологи сегодня триумфаторы!

Жаль, что этот чудесный праздник красоты подошел к концу, все же девушкам нужен отдых! Яркие, артистичные, сногшибательные, они зажгли публику своими номерами и, что главное, красотой. Пожелаем им лишь одного — продолжать радовать своими талантами окружающих!

Алина Байчикова, III медфакультет

СУПЕРМЕНЫ НАШЕГО УНИВЕРСА

Каждая девушка мечтает о своем принце на белом коне, о своем супергерое. Но его не так уж и просто найти, почему-то они предпочитают сохранять инкогнито. Однако на днях случилось невероятное: на сцене актового зала открылась тайна суперменов нашего универа. Их оказалось всего десять: Ростислав, Ваня, Валера, Женя, Илья, Дима, Гайрат, Владислав, Кирилл, Влад.

Падки мы, женщины, на талантливых парней. Уж сколько за этот концерт подруга получила от меня СМСок со словами «Кажется, я влюбилась», даже стыдно сказать. А что поделаешь, если ребята на сцене ТАК поют, ТАК танцуют и ТАК шутят.

Все-таки правильно, что почетную обязанность быть главой жюри доверили мужчине. Будь на месте Александра Шапаренко девушка, она уж точно не смогла бы устоять перед потоком обаяния, который просто бурлил на сцене. Чего только стоят бицепсы Ильи Кудина, танго Ивана Осташева или Ростислав Зелицкий, цитирующий Есенина.

Не буду скромничать и скажу честно: вечер закончился триумфом педиатров. Воздушные шары группы поддержки, пожалуй, даже устали взлетать, так часто приходилось им это делать. Главными супергероями стали Валерий Зикрач, который занял I место, и Владислав Романенко — III место. Немного разрядил обилие III медицинского факультета среди победителей представитель солнечного Узбекистана Гайрат Алмарданов, его V факультет может гордиться II местом.

Ну и конечно же, наш «депутат», будущий министр здравоохранения Владислав Романенко умудрился покорить не только весь зал, начиная с видеовизитки, заканчивая конкурсом рисунков, но и победить в онлайн-голосовании на сайте 057.ua.

Уж не знаю, сколько женских сердец было разбито, но уходили из зала с влюбленной улыбкой абсолютно все.

Дарья Кузнецова, студкор (III медфакультет)

ЮВІЛЯРИ

У квітні свій ювілей святкують: асистент кафедри стоматології **Олександр Васильович Андрусенко**, асистент кафедри радіології та радіаційної медицини **Ольга Миколаївна Астап'єва**, директор ННІПО ХНМУ **Валерій Васильович В'юн**, бібліотекар I категорії **Алла Іванівна Журавель**, лаборант кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 1, основ біоетики та біобезпеки **Інна Василівна Золотар**, доцент кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Ольга Василівна Калініченко**, лаборант кафедри стоматології **Радіслава Олегівна Капніст-Прадідова**, провідний бухгалтер **Наталія Іванівна Кравченко**, ст. диспетчер деканату II медичного факультету **Лілія Василівна Лелуф**, професор кафедри хірургії № 1 **Віталій Володимирович Макаров**, комендант господарчого відділу **Людмила Миколаївна Резниченко**, ст. лаборант кафедри гігієни та екології № 2 **Олександра Миколаївна Ромаєва**, доцент кафедри гігієни та екології № 2 **Микола Олександрович Сидоренко**, учений секретар наукового відділу **Лідія Іванівна Сівцева**, ст. викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Наталія Володимирівна Стратій**, слюсар з обслуговування теплових мереж служби по організації, експлуатації та ремонту будівель, споруд та комунікацій **Володимир Вікторович Філоненко**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Ірина Вікторівна Шабакаєва**, робітник з догляду за тваринами віварію **Ніна Олексіївна Штадченко**, сторож господарчого відділу **Юрій Миколайович Ярмош**.

Шановні ювіляри!

*Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання і побажання
міцного здоров'я, невичерпного джерела життєвої енергії,
насади, подальших трудових успіхів та достатку.*

Нехай довгі роки Ваша рідна оселя наповнюється радістю і любов'ю.

ART
Терапія*«Мир всередині мене змінює цю планету»*

В конце марта мы побывали на концерте группы «Sunsay» (напомним, солист Андрей Запорожец — выпускник нашего университета). Получили хорошее настроение, заряд энергии и бодрости. Понравилась манера исполнения, живой звук, оригинальные тексты и замечательная публика.

По словам культурного обозревателя Веры Кучеренко, Запорожец немного говорил на концерте — все, что он хотел донести публике, было в его песнях. Сладкая работа музыкантов и харизма солиста не могли не понравиться. Несмотря на разный возраст слушателей, никто не чувствовал себя «белой вороной». Музыка «Sunsay» сближает, и это факт.

Виктория Захаревич

Фото: Евгений Хаустов (Palindrome)

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 — 839 ПР від 05.03.2014 р.

Засновник — Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.04.2014. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 4. Обл-вид. арк. 4,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 385.

Друк ТОВ «Золоті сторінки».

вул. Маршала Бажанова, 28,

м. Харків, 61002

тел. (057) 701-0-701

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи № 276

від 12.12.2000 р.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова